

ציוני טוב הולד לברוקלין

ואינטלקטואל טוב רק מדבר

אמנים

צביקה פיק

בלי פיק ברכיים

הוא היה בכל מיני להקות קצב. הוא עזב את כולן. הוא היה בשמים והרודים היה בשוקולדה, היה סולן בשיעור. הוא מוציא את העיתונאים משלוחם ב- שער הארוך, נוסח ישו הצלוב, מבטו ה- גובה, כמו היה רומנטיקן מהמאה שעברה, ובעיקר ב-11 שנות לימודים של מוסיקה ונגינה, שהחלו עוד בפולין מולדתו. לכן, כשבאים עיתונאים לראיין את צביקה פיק, הוא מסתייג בליו: "בסוף הם תמיד עולים עלי. תמיד הם מוצאים משהו. אינני יודע למה נטפלים תמיד לפרטים האינטימיים שבחיי הפרטיים, ומתארים רק איך אני נראה במקום מה אני עושה."

צביקה פיק בלי פיקפוק

וייס. לדעתי הוא המעבד היחידי בארץ שהוא גם מוסיקאי בחסד וגם מיקצועי. ומכל הצעירים הוא המודרני ביותר. אחר-כך כתבתי לחזה אלברטשטיין. מצ- חיק, אף פעם לא הייתי מאמין שאכתוב לה. אבל עובדה, כבר מספרים לי ש-ליידי גודיבה שלי הולך להיות להיט. כן, כתבתי גם שיר חדש לאושיק לוי, גם הוא מהו מרים האהובים עלי, ומה שחשוב עוד יותר - הקלטתי פסוקי שירים שלי וליידי של הצ'רצ'ילים. גם זה צעד קדימה. כי הליידי הוא כמו מו- סיקת-מחלת, כבד מאוד. האם כל זה נשמע כבסתחון עצמי מופרז? ואם כן, אז מה? ביישנות אינה במידו- תיהם של אנשים מוכשרים ואם רוצים את צביקה פיק - אז בלי פיקברכיים, בבקשה.

השחקן משתחרר

אם הופעתו של מוטי בהרב בהצגת הבכ- חאי לא תזכה להבלטה או להנצחה, הרי זה גם משום שחלקם של הגברים בפירסום ההצגה היה אפסי כמעט, וגם משום שזה גורלו של שחקן תיאטרון: המסך יורד, הדמות נמחקת. אולי זו הסיבה הנסתרת, שהגיעה את מוטי להגצי את רגשותיו העזים כלפי העולם הזה בספר שירים. אך, השבח לאל, אין אלה חרזים לתפארת החרוזות, כי אם רשמים חזקים מגיוריורק של שנת 70, שם בילה שלוש שנים טובות, בלימודים בס- טודיו של לי שטרסברג ובמשחק באוהי- ברודווי. באותו זמן, הקים בנייורק את הבמה העברית, שזכתה להדים נאים גם ב-

אם צועקים, זה עוזר. לא רק בסופר- מרקט, אלא גם בתיאטרון. למרות שב- תיאטרון מסוכן לצעוק מראש בפומבי, ול- הכריז על כחנות נעלות, משום שקיימת סכנה של פשיטת-רגל אחרי מסך ראשון. אבל יוסף מונדי, מחוזי ובמאי, אינו פוחד להסתכן. לא זו בלבד, אלא שגם אינו שתקן ואינו צנוע. אבל למרבה ההפתעה, הוא מצליח להמציא כיסוי לשיקים שהוא מחלק. לפחות לשיקים האחרונים.

לפני יותר משנה גינה מונדי את ה- תיאטרון הרפרטוארי בארץ, שסירב להתי- מודד עם זה מסתובב. הוא הציג את המחזה, בכוחות עצמו, במרתף. הוא כבר עבר את יובל ה-250.

לפני כמה שבועות, כשלא ברור היה מה יהא גורלו של מעבר לגבולות, שוב השמיע מונדי קולו ברמה, וטען כי נעשה לו כאן עזר שלא יכופר למחזה בעל אקטואליות עזה, וכי לפי דעתו, במאי מקורי, היום, הוא רק זה הנוטל חומר בלתי-פופולרי ו- בלתי-שיגרתי ומצליח להתמודד עימו.

ובכן, העזר נמנע, ומחזהו של יוסף חיים ברנר עלה בגאון על קרשי הבימה. ואם קשה לומר שאדם יוצא מאושר בסוף ה- הצגה, הרי עובדה היא, ואסור להתכחש אליה, כי מעבר לגבולות ראויה החשב- לחוד ההישגים הנאים ביותר של התיאטרון הלאומי השנה.

קודם כל, השבח למונדי שהתגבר על ה- "יהודית" של ברנר (כך מכנים במחזה את השפה העברית). שפתו, הנחשבת היום על- ידי רבים כמליצית ומצועצעת עד כדי צור- מנות, קמה לתחייה ומתקבלת בהחלט על- הדעת, כפי שנשמעת בפי שחקניו של מונדי. אבל זה לא הכל. למחזה של ברנר יש, אומנם, לא מעט ליקויים. גיבוריו סובלים ממנה מוגזמת של רחמים עצמיים, כאשר ברנר מסמפט אותם, או הפכים לקריקטור- זאת, יש בנושאי הפולמוס, המתייחסים ב- רות, כשהוא אינו טובל אותם. אבל הן נר- אות יותר כיציר דמיונו של סופר המתפלמס עם עצמו, מאשר כדמויות חיות ועומדות בוכות עצמן ומתנגשות זו עם זו. לעומת עצם לתחילת המחזה, הרבה דברים שהם

קהל המבקרים וגם בקרב המקצועיים. ספר שירים זה ובהם דגים יאמדו אהבה, הוא ספרו הראשון של מוטי בהרב, מושב- ניק ובוגר מקהה-ישראל. איך רואה אמן צעיר, שגדל בשדה הירוק, את העיר ה- עירונית ביותר בעולם?

אביב, משהוא מעיב על תכלת ה- בנייורק קשה לסמוך על השמש, עננים, גשם. למרות האביב, מצויה גבוה יותר מתמיה.

העיר הזאת משכמה ומעלה. מישהו תפס את מקומי, אבל אני המשתכח הלאה. אני רואה אנשים פעם אחת, לא אראה אותם יותר.

בוחנים אותי בעין קרה. הם יראו אותי טוב, זה קרה. היום אני כבר לא משחק מרחובות, אני משאיר את האהבה לבית, לאור הנרות, ל- חום הקיסור, לשמש שמעירה אותי עם ריח קפה. שתי ביצים וטוסט. אביב. אני ער- רך רשימות כל יום על אנשים, אני כותב כל שעה, בנייורק קשה לסמוך על עצמי יותר ויותר, אני יושב גבוה.

ציור

אמנות

תענוג יקר

"איש לא שש כאן לעזור לאמנים, מכ- ריו בפסקנות אדם בגיל העמידה ולוגם מספיק-הקפה שלפניו. שמו: יהודה רוגור. הוא בא מפאריס להציג את תמונותיו בבית שלום-עליכם, ולברר אפשרות של עליה ארצה. בפריס, שמו ידוע למדי. ציוריו - רובם נופים, בהם שולטים גווניו של כחול וגווניו של

נגעים לציבור היהודי גם היום.

קורותיה של משפחה שהיגרה מגליציה ללונדון, צריכים בעצם לשקף את המשברים שפקדו את כל העם היהודי באותה תקופה. אחד ציוני, הנוסע בסופו של דבר לאמריקה ולא לציון (היהודי הנודד); אחד משכיל ו- מתוסכל, הרואה את כל פגעי העולם ואינו מצפה לישיבה (האינטלקטואל העקר); אחד דתי, המוכן לעשות הכל למען המשך מסר-

הציוני, הסוציאליסטית והאינטלקטואל ב"מעבר לגבולות"

אלכס פלג (הציוני יפה-הנפש), נעמי גריני באום (אשתו) ומיכאל ורשביאק (המשכיל המתוסכל), זוכים לכמה סצנות משכנעות. ועל אף העובדה שההצגה כולה היא, ב- סופו של דבר, מונולוג ארוך של דמות אחת - ברנר - ומשום כך מעייפת לא פעם, כדאי בהחלט לראות אותה.

ציפה לי שם, לא הייתי מסיים במשך שבוע, וחוזר מזה, חוששני שאיש לא היה מאמין. ומה ופטרונים ותמיכות פרטיות? "כאן, בישראל", הוא אומר, "עוזרים רק לציירים אבסטרקטים. זה הרושם שלי."

מוסיקה

פופ + קלאסי

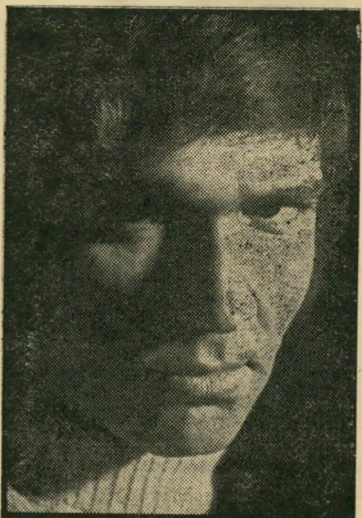
ערב מעניין ומיוחד מצפה לחובי כל מיני מוסיקה ירושלמיים בחול-המועד פסח: ב- יום שלישי, 13 באפריל, תחזיקו על רקע אורות פסיכדליים באולם ויז בקרית האוני- ברסיטה, בכורה עולמית של ריקודים רומ- ניים לברטוק, בביצוע להקת קצב, ששמה הבמה החשמלית, אשר צמחה בקמפוס ה- ירושלמי.

החלק הראשון של הערב, לפני הריקוד דים הרומניים, תהיה חזרה על נסיון ל- הביא יצירות חדשניות של צבי אבני, יוסף טל ומל פואל, בביצוע הרביעייה הישראלית החדשה.

דרכים חדשות. את פשרו של השיר דוך הזה אפשר להבין מהלך-הרוח בעולם המוסיקה בכלל, והמשב הרענן שהגיע גם לפופ בארץ.

אשר לתוכנית ספציפית זו, מסביר זאב שטיינברג, וילון הרביעייה הישראלית ה- חדשה, וחבר הפילהרמונית: "הגורם ה- משותף לשני חלקי התוכנית הוא החיפוש אחרי דרכים חדשות לביטוי צלילי, לא רק במוסיקה הקרוייה רצינית, אלא גם באומ- נויות הפופ והביט. הדרך המובילה מדיוק אליגנטון אל החיפושות, ואל להקות ה- פופ של היום, כמו גם הדרך מברטוק, שיינברג וסטרובינסקי לאבני, טל ופואל, ל- משל, מצביעה על התקדמות רבה ומורכבת במחשבה המוסיקלית."

נוסף יוסף ייספק לערב מקורי זה, פסג- תרן הגז האמריקאי, ג'ף לייבו, המתארך בארץ, והוא שיעבי את הריקודים הרומניים לקצב רוקנרול, ומשתתף עם הבמה החש- מלית בביצוע.

מוטי בהרב יושב גבוה